

ДУХОВНА СИЛА.

3.

Въ минжлы-тъ си два члена гово-
рихмы за крайнѣ-тъ пуждѣ коѣто че-
ловѣци-тъ иматъ отъ единъ духовнѣ
силѣ за да прѣобразува тѣлѣны-тъ имъ
сърдѣца, и изложихмы нѣкои отъ до-
казательства-та че има една сила коя-
то е възможна да извърши това прѣ-
образование. Нека сега да разгледамы

II. Отдѣ произхожда тази сила?

1. Тѣзи сила не може да произ-
хожда отъ вещественный-тъ свѣтъ.
Истина е че въ вещественный-тъ
свѣтъ има много силы отъ които нѣкои
сѣ могущественны, но никоя отъ тѣхъ
не е приспособена да извърши такова
прѣобразование. Колкото тѣкы и про-
ницателны и да сѣ нѣкои отъ тѣхъ,
пакъ тѣ сѣ вещественны силы и сѣ
назначены да дѣйствувать върху ве-
щественны прѣдмѣты. Химици-тъ още
не сѣ открили нѣкоѣ силѣ, чрѣзъ коѣ-
то яростный-тъ челоѣкъ да може да
сѣ прѣобрази и да сѣ не въздржѣтъ,
или порочный-тъ да стане добродѣ-
теленъ. Лѣкари-тъ сѣ открили въ веще-
ственный-тъ свѣтъ много вещества,
които сѣ възможны да лѣкуватъ тѣ-
лесны-тъ болести, но тѣ още не сѣ
открыли никое вещество което може да
излѣкува тѣлѣны-тъ желанія и злы-
тъ наклонности на сърдѣце-то. Есте-
ственныиспытатели-тъ, чрѣзъ свои-тъ из-
слѣдованія, сѣ увеличили силы-тъ на
человѣцы-тъ въ много отношенія, но
трѣбва да кажемъ че тѣ не сѣ у-
величили расположеніе-то на челоѣ-
цы-тъ да употрѣбляватъ силы-тъ си по
такъвъ начинъ щото да угождаватъ
Богу и да служатъ на подобны-тъ си.
Тѣ не сѣ открили въ естество-то ни-
кой цѣръ който да лѣкува себелюбіе-
то или да избави челоѣцы-тъ отъ по-
го-то на страсти-тъ имъ. Тѣ не сѣ
намѣрили въ естество-то никое срѣд-
ство чрѣзъ което да могатъ челоѣ-
цы-тъ да сѣ прѣобразувать тѣй щото
да станѣтъ смиренни и кроткы, обы-
чни и прѣдадени Богу. Това, обаче, не
е чудно; защото всички-тъ силы въ
вещественный-тъ свѣтъ сѣ веществен-
ны силы и сѣ възможны да извърша-
ватъ сѣ въ вещественны дѣла, а прѣ-
образование-то на нравственно-то е-
стество на челоѣка е духовна рабо-
та, която трѣбва да сѣ извърши чрѣзъ
духовнѣ силѣ. Суетно е, прочее, да
сѣ облѣгамы на вещественный-тъ свѣтъ
или на онѣзи които го издирватъ; за-
щото желаема-та сила не може да про-
излѣзе отъ тѣхъ.

2. Тѣзи сила не може да произлѣзе
отъ самы-тъ челоѣцы.

Има три причины по които челоѣ-
цы-тъ нѣматъ духовнѣ-тъ силѣ чрѣзъ

коѣто да избавятъ себе си. *Първо*,
челоѣцы-тъ сѣ *слабы* духовно, и не
могатъ да видятъ че тѣ сами иматъ
пуждѣ отъ такова духовно прѣобра-
зованіе, и за това тѣ не щѣхъ да у-
потрѣбятъ такавъ силѣ, даже ако да
имъ имахъ. Тѣ лесно съгледватъ несъ-
вършенства-та и недостатѣцы-тъ на
подобны-тъ си, и строго ги осжждатъ,
но нарѣдко съзнаватъ че тѣ сами сѣ
тѣй сѣщо виновати. Челоѣцы-тъ по-
стоянно сѣ оплакватъ отъ съсѣды-тъ
си, отъ учители-тъ си, отъ пастыри-
тъ си, и отъ управители-тъ си, но на-
рѣдко сѣ оплакватъ че тѣ сами сѣ се-
белюбиви и своеволини. Тѣ толкозъ сѣ
заслѣпени отъ свои-тъ си страсти що-
то не могатъ да видятъ истинный-тъ
си характеръ, и за това не сѣ въ съ-
стояніе да го прѣобразувать. *Второ*,
челоѣцы-тъ сѣ безчувственны за
нравственно-то си състояние. Тѣ мал-
ко сѣ грыжатъ дали сърдѣца-та имъ сѣ
прави прѣдъ Бога. Тѣ много пове-
че сѣ грыжатъ да узнаѣтъ какво е
челоѣческо-то мнѣніе за тѣхъ, не-
жели да узнаѣтъ какво Богъ сѣди за
тѣхъ. Тѣ никакъ не сѣ смущаватъ ка-
то обычатъ себе си толкозъ много, а
Бога толкозъ малко. Гордость-та, коя-
то владѣе сърдѣца-та имъ, не имъ сѣ
види толкозъ строгъ владѣтель, и по-
хоти-тъ на плѣтъ-тъ, на които тѣ под-
чиняватъ себе си, не имъ сѣ видятъ
толкозъ смъртоносни непріатели. Мно-
го жално е като челоѣцы-тъ грѣшатъ,
но много по-жално е като тѣ сѣ тол-
козъ равнодушны къмъ грѣхове-тъ си
и толкозъ безчувственны за винов-
ность-тъ си. *Трето*, челоѣцы-тъ нѣ-
матъ духовнѣ-тъ силѣ за да сѣ до-
ставятъ пакъ духовно-то зрѣніе, или
да събудятъ сърдѣца-та си отъ смър-
тоноснѣ-тъ имъ безчувственность и
тѣй да прѣобразятъ нравственно-то си
естество. Тѣхна-та немощь не ги из-
винява, защото тя сама е една грѣш-
на слабость. Тѣзи слабость не произ-
хожда отъ това, че тѣ нѣматъ нужди-
тъ силѣ за да извършатъ такова нрав-
ственно прѣобразование, но защото тѣ
тѣй сѣ сѣ развратили щото не ще у-
потрѣбляватъ тѣзи силѣ. Тѣ не само сѣ
грѣшници, но обычатъ грѣшны-тъ си
пѣтица и сѣ привличатъ къмъ тѣхъ сѣ
всичко-то си сърдѣце. Много благоу-
годно имъ е да сѣ подчиняватъ на гор-
дость-тъ си и на себелюбіе-то си, и
даже сѣ наслаждаватъ въ само-то си
раствлѣніе, и по тѣзи причинѣ сѣ не-
мощни и не могатъ да избавятъ себе
си. Богъ самси е прогласилъ че чисто
нѣщо не може да произлѣзе отъ не-
чисто, и че единъ челоѣкъ не може
да измѣни тѣлѣно-то си сърдѣце, както
не може рысѣ-тъ да измѣни пятна-та
си, или единъ Евѣопянинъ да измѣни
кожѣ-тъ си. Той прогласява че чело-
ѣцы-тъ сѣ *мъртви* въ прѣстѣпленія-

та и въ грѣхове-тъ си, а явно е че мър-
тви-тъ не могатъ да съживятъ себе си.

Явно е, тоже, че ако всички-тъ че-
ловѣци сѣ духовно мъртви, тѣ не мо-
гатъ да съживятъ единъ другыго. Кол-
кото много отъ тѣхъ и да съединятъ
силы-тъ си, колкото много прѣобразо-
ванія и да извършатъ тѣ въ общежи-
тельный-тъ и гражданскый-тъ си животъ,
пакъ тѣ не могатъ да дадатъ духовенъ
животъ единъ на другыго. Тѣ могатъ
да сѣ въздржавать отъ нѣкои прѣстѣ-
пленія, да сѣ прѣдпазватъ да не не-
казватъ свободно какво има въ сърдѣ-
ца-та имъ, и да противостоятъ на нѣ-
кои низкы видове нечестія, но тѣ не
могатъ да искоренятъ отъ сърдѣца-та
единъ на другыго наклонность-тъ къмъ
зло-то, нито да всадятъ въ тѣхъ чи-
стѣ любовь къмъ Бога и къмъ чело-
ѣцы-тъ. Опытность-та на всекой че-
ловѣкъ, който искрено прѣдирима да
прѣобрази нравственно-то си естество,
подтвержда тѣзи истинѣ. Той може да
извърши нѣщо въ нѣкои отношенія, но
той намира себе си съвсѣмъ невозмо-
женъ да извърши едно коренно прѣо-
бразованіе. Той открыва въ дълбочи-
ны-тъ на сърдѣце-то си злы наклон-
ности, които не може самси да по-
бѣди, и колкото много и да сѣ бори
съ тѣхъ, той най-послѣ е принуденъ
да извика, както Ап. Павелъ: «Ока-
яиенъ азъ челоѣкъ! Кой ще мя изба-
ви отъ това тѣло на смъртъ-тъ?»

3. Тѣзи сила трѣбва да произхож-
да направо отъ самага Бога.

Само Богъ има силѣ за да дава ду-
ховно зрѣніе на онѣзи които сѣ за-
слѣпени отъ свои-тъ страсти, духо-
внѣ чувствительность на онѣзи чѣнто
сърдѣца сѣ сѣ оковали чрѣзъ грѣш-
ны дѣла, и духовенъ животъ на онѣ-
зи които сѣ мъртви въ прѣстѣпленія-
та и грѣхове-тъ си. Само той е въз-
моженъ да освободи онѣзи които сѣ
заробени отъ грѣхъ-тъ, да очисти онѣ-
зи които сѣ осквернени чрѣзъ прѣ-
стѣпленія-та си, и да възроди изново
онѣзи които сѣ мъртви въ грѣхъ-тъ!
Нека сѣ радваемы че той не само е
възможенъ но и желае да употрѣби
могущественнѣ-тъ си силѣ за изба-
вленіе-то ни. Той е готовъ да испра-
ти Духа Святаго да сътвори чисты
сърдѣца и да възобнови правы духове
въ насъ; да искорени злы-тъ ни на-
клонности и да вдѣхне въ сърдѣца-та
ни чистѣ любовь къмъ Бога и къмъ
подобны-тъ ни.

Свѣтъници-тъ на Стефана, единъ
Поляшкы царь, го поствѣтували да при-
нуди нѣкои отъ друговѣрны-тъ си под-
даницы да пригърнятъ неговѣ-тъ вѣ-
рѣ. Той обаче отговорилъ: «Азъ съмъ
царь на челоѣцы, не на свѣсти. Вла-
дычество-то надъ свѣсти-тъ е исклю-
чительно Божіе.»

СВИДѢТЕЛСТВО-ТО НА НѣКОИ УЧЕНЫ ЕВРЕИ ЗА ИСУСА ХРИСТА.

Единъ Еврейскый писатель отъ Нью-
Йоркъ, говори: «Исусъ проповѣдаше въ
всеко врѣме и на всеко мѣсто вътрѣ
и внѣ отъ храмъ-тъ, сѣ красноречіе
което никой челоѣкъ не е показалъ
отъ тогава насамъ. Исусъ бѣше сво-
боденъ отъ фанатизмъ-тъ, и вѣра-та му
бѣше тиха, успокоителна и смирена.
Той живѣше помежду сиромасы-тъ,
правѣше сношеніе съ окаянны-тъ, стра-
нѣше отъ богаты-тъ, и изобличаваше
щеславны-тъ. Той искренно вѣрваше
въ посланіе-то си; не льстеше и не
ласкаеше никого. Той бѣше строгъ въ
изобличенія-та си. Всички-тъ тѣзи, о-
баче, не сѣ качества сѣ които сѣ от-
личава единъ лѣжецъ и льститель.»

Д-ръ Рафаилъ, единъ Еврейскый у-
читель, е говорилъ за Исуса слѣдую-
ще-то:

«Ако желаете да знаете какво е
мнѣніе-то на единъ Евреинъ, на единъ
Еврейскый учитель, относительно до сѣ-
деніе-то и осжжденіе-то на Назарет-
скый-тъ учитель, азъ ще ви кажѣ безъ
двоуміе че азъ не считамъ себе си
дѣженъ да одобря и да поддържамъ
онова осжжденіе. Азъ, като Евреинъ,
казвамъ положительно, че Исусъ ми сѣ
види да е станѣлъ жертва на фана-
тизмъ-тъ, зависть-тъ и властолюбіе-то
на Еврейско-то священство, тѣй сѣщо
както и Хусъ и Іеромъ Пражки, ста-
нѣхъ жертва на фанатизмъ-тъ, зависть-
тъ и властолюбіе-то на Христіанство-
то. Азъ и днешни-тъ Евреи сѣ про-
тестирамы противъ фанатизмъ-тъ кой-
то осжди Исуса Назорянина, и нѣмъ
сѣ не подиграваемы съ Исусовый-тъ
характеръ, и не прѣзирамы Исусовы-
тъ поученія, които сѣ повечето Мой-
сеевы и пророческы.»

Трайно-то богатство. — Недѣйте
сѣ събира съкровища на земѣ-тъ дѣ-
то молецъ и рѣжда ги разваля и дѣто
крадци подкопавать и крадѣтъ.

Но събирайте сѣ съкровища на не-
бе-то, дѣто ни молецъ, нито рѣжда ги
разваля и дѣто крадци не подкопавать
нито крадѣтъ; защото, кждѣто е съ-
кровище-то ви, тамо ще бѣде и сърдѣ-
це-то ви. Матѣ. 6; 19, 20, 21.

Но търѣте първомъ царство-то
Божіе, и правдѣ-тъ неговѣ; и всичко
това ще ви сѣ приложн. Матѣ. 6; 33.

Понеже какво ще ползува челоѣка,
ако спечели всички-тъ свѣтъ, и от-
щети душѣ-тъ си?

Или какво ще даде челоѣкъ въ ра-
змѣнѣ за душѣ-тъ си? Мар. 8; 36 37.

Малко-то иманіе на праведный-тъ е
по-добро отъ богатство-то на много
нечестивы. Псал. 37; 16.

Истинский-тъ Христіанинъ е длъженъ да бжде веселъ и дружелюбивъ между свои-тъ си, а не темерутинъ и саможивъ. Человѣче, който носишъ Христіанско име, помни този пріятел-ский свѣтъ, ако искашъ да не бждешъ прѣдмѣтъ за хулъ и прѣзрѣніе на ближні-тъ си.

«ЕЛАТЕ СЛѢДЪ МЕНЕ.»

Призваніе-то на Петра и Андрея да бждѣтъ ученици Исусови си описва въ Мат. 4; 18-20.

Когато Исусъ вѣрвеше веднѣжъ, въ начало-то на службѣ-тъ си, при Галилейско-то море, той видѣ тѣзи двама братія че изваждахъ мрѣжѣ-тъ си изъ море-то, и имъ каза: «Елате слѣдъ мене, и ще ви направѣмъ ловцы на челоуѣцы,» и казва ся за тѣхъ: «Тѣ тутакси оставихъ мрѣжѣ-тъ и отдохъ слѣдъ него.»

Това събитіе е забѣлжително за двѣ пѣща; първо, Петръ и Андрей оставихъ повседневи-тъ си работѣ чрѣзъ които тѣ придобивахъ поминѣкъ-тъ си за да послѣдватъ единъ сиромашъ челоуѣкъ, отъ когото тѣ не можехъ да ся надѣватъ да получатъ нѣкакъ свѣтскъ награда; второ, тѣ оставихъ работѣ-тъ си тутакси безъ забавъ и безъ да го пытатъ за какво ги выкаше.

Ный можемъ да ся научимъ важны уроцы отъ това Евангелско събитіе. Ный всициа сѣмы призвани да слѣдва-мы Исуса. Истина е че ный всициа не сѣмы призвани по сѣщій-тъ ничинъ, както тѣзи братія бѣхъ, да бждемъ апостоли или проповѣдници на Евангеліе-то Христово, но ный всициа сѣмы призвани, както и онѣзи апостоли бѣхъ, да ся надѣвамы на него за спасеніе-то си, да ся посвятимъ на неговѣ-тъ службѣ, да ся съобразявамы въ животѣ-тъ си съ негово-то слово, и да ся стараемъ и словомъ и дѣломъ да водимъ други-тъ къмъ свѣтъ Христіанский животъ. Исусъ Христосъ, и въ свято-то си слово и чрѣзъ провиденіе-то си, казва по разны начини на всѣкого едного отъ насъ: «Елате слѣдъ мене;» и всѣкой единъ отъ насъ е длъженъ да пыта себе си: «Трѣбва ли азъ да внимавамъ на това призваніе съ сѣщѣ-тъ готовность както направихъ Петръ и Андрей? Готовъ ли съмъ да направѣмъ сѣщѣ-тъ пожертвования които тѣ направихъ, и да ги направимъ тутакси, безъ забавъ и безъ двоеуміе?»

Св. Писаніе ни казва «че тѣ тутакси оставихъ мрѣжѣ-тъ и отдохъ слѣдъ него.» Тѣ бѣхъ сиромаси хора които ся прѣпитавашъ чрѣзъ рыболовство. Тѣ вѣроятнѣ нѣмахъ никакви притяженія чрѣзъ които да можехъ да ся прѣпитаватъ безъ работѣ, но пакъ тѣ послѣдвашъ едного за когото ся казва че былъ толкозъ сиромашъ щото нѣмалъ дѣ главѣ-тъ си да подслони. Истина е, че тѣ можехъ понѣкога да слѣдватъ първо-то си занятіе, може и да сѣмъ го слѣдвали донѣкъ, но тѣ по този начинъ мѣчно можехъ да некарватъ довольно за прѣпитаніе-то си като слѣдвашъ Исуса въ неговѣ-тъ скитателный животъ за да слугуватъ на други-тъ. При всичко това, обаче, тѣ ся покоришъ на небесно-то призваніе което ги канеше на една работѣ въ който тѣ щѣхъ да търпятъ гоненія и лишения, и заради който щѣхъ да пожертвуватъ почестѣ-тъ и

любовѣ-тъ на съотечественици-тъ си и да станѣтъ скитници и чужденци на този свѣтъ. Истинѣ. ный въобще не сѣмы призвани да напуцамы звания-та си за да слѣдвамы Исуса Христа, но ный всициа сѣмы призвани отъ Бога да живѣемъ свѣтъ животъ, всѣкой въ своето си званіе. Но ако бы занятіе-то на нѣкого да е таково щото да не може той да го слѣдва и пакъ да слугува на Бога и да живѣе свѣтъ животъ, въ такъвъ случай той трѣбва да търси другъ работѣ въ който ще може да живѣе споредъ святой-тъ законъ Божій. Ный трѣбва да помнимъ че сѣмы призвани отъ Бога да живѣемъ за неговѣ-тъ славъ и въ домовѣ-тъ си и въ дюкены-тъ си или въ чивтлицы-тъ си. Богъ изискува отъ всѣкого едного отъ насъ да е трудолюбивъ и честенъ въ всици-тъ си работѣ. Никой не може да прѣкарва животѣ-тъ си въ лѣность, или да измамва други-тъ, и пакъ да слѣдува Спаситель-тъ. Той изискува отъ всѣкого едного да ся отрѣча отъ себе си и да ся посвящава въ служеніе на Спаситель-тъ и на подобни-тъ си. За да можемъ да постигнемъ такъвъ животъ, ный трѣбва да ся отречемъ отъ свѣтъ-тъ, пакъ е по-трѣбно отъ пріятелѣ-тъ си, и отъ неговѣ-тъ прѣлести, както направихъ Петръ и Андрей. Никакви сѣмъ не бива да ни въспиратъ да не слѣдвамы пѣтъ-тъ Господень.

Както тѣзи апостоли послушахъ призваніе-то Исусово безъ забавъ и безъ распытанія, така трѣбва и ный да сторимъ. Въобще челоуѣци-тъ не сѣмъ готови да внимава на небесно-то призваніе, което ся излага въ Слово-то Божіе, безъ да распытватъ защо ся призватъ на такъвъ животъ. Тѣ чуватъ и усѣщатъ че Богъ ги призва, но ся двоумятъ да ли да ся повиняватъ на призваніе-то, и въобще почиватъ да ся извиняватъ като казватъ: «Много мѣчно е за насъ да ся посвятимъ на Христа и да живѣемъ свѣтъ Христіанский животъ. Ный сѣмы занимаемъ въ свѣтскы занятія, и сѣмы натоварени съ много грижи. Ный трѣбва да ся прѣпитавамъ въ този свѣтъ, и за да можемъ да некарвамы прѣхрапѣ-тъ си ный не можемъ да сѣмы толкозъ истинни и честни колкото ся изискува отъ насъ. Ный нѣмамы довольно врѣме да мыслимъ за вѣрѣ.» Но навѣрно Божіи-тъ заповѣди сѣмъ разумны и справедливы, понѣзи които тѣ ся извиняватъ не могатъ да не припознаѣтъ справедливостѣ-тъ имъ; а както тѣзи Божіи призванія сѣмъ справедливы и разумны, тѣ трѣбва да ся слѣдватъ безъ забавъ и безъ противорѣчіе. Слѣдствия-та на всичко трѣбва безусловно да ся оставятъ на Бога. Разумѣ-тъ ни учи че ако ся покоравамы на Бога и сѣрдечно исполнявамы святы-тъ му заповѣди, той ще е още по-готовъ да благослови земны-тъ ни трудове. Псаломѣвецъ-тъ казва: «Младъ бѣхъ, остарѣхъ, и не видѣхъ праведный-тъ оставенъ, нищо сѣме-то му да проси хлѣбъ.»

Това като е тѣй, нека никой, който въздава славъ Богу чрѣзъ незабавно-то си послушаніе на призваніе-то му, да не ся бои за бждеще-то си; защото Богъ гледа за онѣзи които го славятъ. Не трѣбва ли всѣкой единъ отъ насъ да послѣдва Бога, сега въ начало-то на новѣ-тъ години, и да живѣе за неговѣ-тъ славъ и за добротѣ-то на челоуѣци-тъ?

ЗАРОДИШНА ТЕОРИЯ НА БОЛЕСТИ-ТЪ.

Всѣкой знае какво пѣщо е мухълъ; когато една къща е задушена и влажна, всичко що ся намира въ неѣ мухлясава. Въ пѣкои мѣста прѣзъ дѣлгы-тъ дѣждовны врѣмена почти нищо не може да ся запази отъ мухълъ. Ако разгледамы съ единъ микроскопъ пѣщо мухлясало ще намѣримъ че мухълъ-тъ състои отъ милионы ситны растенія — които токоречи образуватъ единъ малкъ горѣцъ. И тѣзи какъто всички други растенія, сѣмъ станали отъ сѣмена. Тѣзи сѣмена, както ся види, ся намиратъ на всѣкъ дѣлъ въздуха, и като засѣднатъ пѣкъ дѣла въ влажно мѣсто скоро израстиватъ. Изобилность-та на тѣзи сѣмена ся доказва отъ това че всѣко пѣщо което ся остави въ топло влажно мѣсто мухлясава.

Професоръ Тиндалъ е сполучилъ да открие чрѣзъ електрическъ свѣтлинъ сѣменный-тъ прахъ на мухля, но сѣмъ-тъ сѣмена не сѣмъ могли да ся видятъ даже съ най-увеличителны-тъ микроскопы. Тѣмъ както единъ снопъ слънечни лучи вкаралъ прѣзъ единъ дупчицъ въ единъ тъмнъ стаѣ, ся отражава отъ прахъ-тъ въ стаѣ-тъ и го прави да ся види, тѣй професоръ Тиндалъ като вкаралъ единъ снопъ лучи отъ електрическъ свѣтлинъ, въ единъ тъмнъ стаичкъ въ който нѣмало никакъ прахъ, то свѣтлина-та ся отражила отъ сѣменный-тъ микроскопическый прахъ и го направила да ся види. Освѣтъ сѣмена-та на мухля, има още много други видове микроскопически сѣмена които плаватъ тоже по въздуха, какъвто сѣмъ сѣмена-та които производѣтъ възвирѣніе-то на вино-то, пиво-то, квасъ-тъ и пр. и онѣзи които причиняватъ гниеніе-то и сѣмъ причины на много видове болести. Има не по-малко отъ шестъ родове такыва микроскопически растенія. Тѣ сѣмъ толкозъ ситны, щото 12,000 отъ тѣхъ наредены едно до друго правятъ само половинъ прѣстъ! Тѣ ся размножаватъ чрѣзъ раздѣленіе, тѣй сѣмъ както една лоза насѣчена на нѣколко прѣчки може да произведе нѣколко лозы. Една лоза, обаче, не ся дѣли тѣй както онѣзи растенія, които ся дѣлятъ отъ само себе си. Прѣсмѣтнѣло ся е че въ два дѣня едно отъ онѣзи растенія ся умножава на милионы. Явно е че сѣмена-та на тѣзи растенія сѣмъ много по-дребны отъ самы-тъ растенія. Тѣзи микроскопически растенія разлагатъ окружающы-тъ ги вещества и смучатъ хранѣ-тъ си отъ тѣхъ, тѣй както дѣбово-то дѣрво разлага земны-тъ вещества и присвоява хранителны-тъ имъ части. Както всички-тъ други сѣмена, тѣй и тѣ изискватъ влажъ и топлинѣ за да ся развѣятъ. Отъ тука става явно защо тѣла-та на умрѣлы животны не ся разлагатъ въ пѣкои твърдѣ сухы климаты. Нѣма сѣмъ-нѣніе че ный дышамы и пѣемъ безъ никакъ вредъ милионы живы зародишы, но сега вече много научни мѣжіе сѣмъ почнали да вѣрватъ че пѣкои болести, като едра-та сипаница (шарка), дифтерія, холера, чахотка, треска и др., сѣмъ раждатъ отъ пѣкои видове живы зародишы, които сѣмы поглѣтали отъ поеманіе-то на заразенъ въздухъ и отъ пѣніе-то на нечистѣ водѣ. Това е което ся казва зародишна теория на болести-тъ.

Разбира ся че най-малкы-тъ кръв-

ны сѣмъ дови въ тѣло-то сѣмъ голѣмы рѣкы за тѣзи дребны сѣмена, и пѣмъ нищо което да може да ги въспре за да ся не провѣратъ въ всѣкой частъ на челоуѣческо-то тѣло; при това, извѣрно-то имъ бързо размноженіе имъ дава голѣмъ силъ за да повреждатъ челоуѣческѣ-тъ системи.

Ако тѣзи теория е истинска, тя показва колко пуждно е за челоуѣка да не чистѣ водѣ и да дыше чистѣ въздухъ.

МЕРКУРИЙ.

Планета-та Меркурій е най-малка отъ всици-тъ други планеты освѣтъ телескопически-тъ, т. е. онѣзи които могатъ да ся видятъ само прѣзъ силѣнъ телескопъ. Діаметръ-тъ на Меркурій е по-малкъ отъ 3000 мили, и понеже діаметръ-тъ на земѣ-тъ е 7,900 мили, тя е 18 или 19 пѣти по-голѣма отъ него. Ако сравнимъ Меркурій съ Слънце-то ще намѣримъ че 20,000,000 тѣла колкото Меркурій ще направятъ едно тѣло колкото Слънце-то.

Отъ извѣстны-тъ планеты Меркурій е най-близо до Слънце-то. Пѣкои астрономи, обаче, прѣдполагатъ че може да има друга планета още по-близо до Слънце-то, който тѣ даже сѣмъ наименовали Вулканъ. Ако смѣтамы че земя-та отстои отъ Слънце-то 91,000,000 мили, то срѣдне-то разстояніе на Меркурій отъ него е 35,000,000. *)

Орбита-та на Меркурій е ексцентрически т. е. Слънце-то не е въ срѣдоточіе-то на орбитѣ-тъ му но повече къмъ единъ отъ колкото къмъ другъ странѣ, тѣй щото, свѣтлинѣ-тъ и топлинѣ-тъ които онѣзи планета прѣма отъ Слънце-то биватъ пѣкога по-голѣмы пѣкога по-малкы. Но даже когато Меркурій е най-далечъ отъ Слънце-то свѣтлина-та и топлина-та върху него трѣбва да сѣмъ 4 пѣти по-голѣмы отъ колкото що сѣмъ на земѣ-тъ лѣтъ; а когато е най-близо до Слънце-то, свѣтлина-та и топлина-та му сѣмъ 10 пѣти по-голѣмы отъ колкото на земѣ-тъ. Нека да ся въобразятъ читателѣ тѣй какъвъ красенъ изгледъ прѣдставя Слънце-то на Меркурій, дѣто то ся вижда 4 1/2 пѣти по-голѣмо нежелѣ на земѣ-тъ. Меркурій заобикаля въ орбитѣ-тъ си около Слънце-то въ около 88 дѣни, тѣй щото негова-та година е по-къса отъ едно отъ четири-тъ годишны врѣмена на земѣ-тъ. Скорость-та съ който онѣзи планета пѣтува въ орбитѣ-тъ си е близо два пѣти по-голѣма отъ земѣ-тъ: Меркурій изминува по 109,000 мили въ единъ часъ, а земя-та по 68,000.

*) За да ся прѣсмѣтне съ голѣмъ точность разстояніе-то отъ Слънце-то на всѣкъ единъ планетѣ, изисква ся да ся намѣри точно-то разстояніе на земѣ-тъ отъ Слънце-то. Въ тѣзи си членове ный сѣмы водили по книги-тъ на Професоръ Прокта, издадени въ 1875, споредъ които разстояніе-то на земѣ-тъ отъ Слънце-то е 91,000,000 мили. Това разстояніе, обаче, може да е по-голѣмо. Скоростны-тъ прѣсмѣтвания на Съръ Джорджъ Еери, които сѣмъ основаны на разны-тъ наблюдѣнія на Англійскы-тъ астрономы върху прѣхожденіе-то на Венерѣ (прѣминуваніе-то ѣ повидому по лице-то на Слънце-то) въ 1874, изкарватъ разстояніе-то на земѣ-тъ отъ Слънце-то до 93,300,000 мили. Споредъ това послѣдно-то прѣсмѣтваніе, срѣдно-то разстояніе на Меркурій отъ Слънце-то трѣбва да е близо 1,000,000 мили повече отъ горѣспоменѣно-то.

Телескопът-тъ ни открива твърд малко нѣщо за естество-то на Меркуриевж-тъ повърхност. Бързо-то движение и близост-та на опѣзи планетъ до Слънце-то, което ѣж покрива съ бляскавы-тъ си лучи, затрудняватъ телескопически-тъ наблюдения. Меркурий подобно на Мѣсець-тъ прѣдставя разны мѣны, освѣнъ пълнѣж-тъ мѣнѣж, защото когато е врѣме да ся прѣдстави въ пълнѣж мѣнѣж той ся намѣрва отъ сѣдѣ Слънце-то, та или ся затулава отъ бляскавость-тъ му. Астрономъ-тъ Шкроторъ е прѣсѣмѣтилъ отъ разны-тъ изгледы и положенія на опѣзи планетъ че тя ся обръща на ось-тъ ся веднѣжъ въ около 24 часове, 5 минути, и 28 секунды. Сжщій-тъ астрономъ забѣлѣжилъ нѣкои пятна и заключилъ че има планины 10 ³/₄ мили высокы по повърхност-тъ на Меркурий.

Меркурий не може да ся види всѣкога по наши-тъ небеса. Той може да ни ся види прѣзъ Марта и Априлія или прѣзъ Августа и Септемврія вечеръ откакъ заиде слънце, или заранъ то прѣди да изгрѣе.

И. Х. Х.

Единъ отличенъ лѣкаръ е положилъ голѣмъ трудъ отъ много години за да издирѣ нѣкои свѣдѣнія за животъ-тъ на великы-тъ мѣжѣ на минѣлы-тъ врѣмена. Той желаялъ да узнае прѣзъ кое врѣме на живота човѣкъ-тъ умъ може най-добрь да работи; и неговото заключение може да ся види чудно на мнозина които не сж обръщали особено вниманіе върху този прѣдмѣтъ. Той казва че златный-тъ періодъ прѣзъ който умъ-тъ може да ражда здравы мысли е помежду тридесетъ и четиридесетъ годишенъ възраст. Най-добри-тъ умственни плодове узрѣватъ прѣзъ този възраст. Сребрьный-тъ періодъ е помежду четиридесетъ и петдесетъ годишенъ възраст, когато зрѣлостъ-та на умъ-тъ става най-явна а изобрѣтателна-та и откривателна-та му сила не е толкозь забѣлѣжителна. Въ послѣднитѣ 20 години на животъ-тъ, човѣкъ-тъ умъ, колкото и да е развитъ, нарѣдко ражда нѣщо твърдъ важно. Отпаданіе-то на умственѣж-тъ силѣж происходитъ отъ изнуряваніе-то на тѣлесны-тъ силы. Рисованіе-то и ваеніе-то сж исключеніе на общій-тъ законъ, защото ся е забѣлѣжило че прѣкрасны-тъ живописанія и статуи сж плодъ на послѣдны-тъ дни на човѣкъ-тъ животъ.

Отъ нѣколко врѣме Америка износва въ Европѣж значително количество прѣсны мѣса и живѣж стокѣж. Прѣди нѣколко седмицы пристигли въ Ливерпулъ у Англіѣж 4,429 четвъртины прѣсно говѣждо мѣсо, 2,826 четвъртины овчо мѣсо и 811 овціе. Забѣлѣжило ся че между другѣж-тъ живѣж стокѣж Америка е почнала да върти търговіѣж и съ свиніе. Параходъ-тъ *Палестина*, който пристигналъ тѣзи дни отъ Бостонъ въ Ливерпулъ носилъ 351 отъ тѣзи животны. Въ другы-тъ Англіѣжскы пристанища пристигатъ отъ Америкѣж почти ежедневно прѣсны мѣса, и това попишава цѣнѣж-тъ на Англіѣжскы-тъ мѣса въ Лондонъ.

Захтъ обнародва едно писмо отъ Сибиръ, което открива сжществованіе-то, при Архангелъ, на едно Англіѣско поселеніе до сега съвсѣмъ не за-

висимо. Това поселеніе, което ся съставило малко по-малко отъ прѣселенцы-тъ които служили въ дѣскорѣзницы-тъ (бичійницы) на едно Англіѣско сдружество, не ся забавило да образува едниъ градъ на който сжществованіе-то останало, тѣй да кажемъ, неизвѣстно, и който ся не намира нито на картѣж-тъ нито въ нѣкои другы запискы. Отъ това е явно че жители-тъ на онова поселеніе не плащатъ данѣжы или другы даждія и сж останали до сега независими отъ мѣстны-тъ Рускы власти. Това поселеніе не е първо-то което ся е заселило по този начинъ въ опѣзи страны; защото напослѣдѣкъ ся е открилъ въ Мортонскій-тъ заливъ, въ Камчаткѣж, единъ Американскій градъ населенъ почти подъ сжщы-тъ условія.

Горы-тъ трѣба да ся спазватъ. — Горы-тъ въ Европѣж сж толкозь истрѣбены, щото цѣманіе-то на дърва повече ся чувствова отъ день на день. Въ Англіѣж, Франціѣж и Пруссіѣж дърва-та недостигатъ за катадневны-тъ потребности, и за поерѣщаніе-то на тѣзи нужды много дърва ся внасятъ въ опѣзи държавы отъ Австріѣж; но не слѣдъ много врѣме и Австрія не ще може да имъ испраца. Белгія, Холандія, Испанія и Гръція сж почти съвршенно лишены отъ горскы дървета. Нужда-та имъ наскоро ще ся почувствова и въ Америкѣж.

Италианско-то Правительство прави въ Кастеламари единъ бронянъ параводъ, който ще носи име-то *Италия*, и ще бѣде най-голѣмъ отъ всички-тъ досегашны военны корабы. *Италия* ще бѣде 120 метра дълга, 22 широка, и 15 висока. Тя ще има двѣ дѣла, и ще работи чрѣзъ двѣ независимы една отъ другѣж машины съ по 6 цилиндра и съ 26 казаны. Този параводъ ще ся снабди съ най-голѣмы топове, и ще ся облече съ единъ броніѣж петдесетъ сантиметра дебела.

Голѣмѣж-тъ прѣдпазливостъ коѣжто Евреи-тъ показвахъ въ осжжденіе-то на виновати-тъ ся излага въ Мишиѣж, една Еврейска книга. Въ онзи законникъ ся казва: «Единъ чиновникъ трѣба да стои при врата-та на сждилище-то съ единъ кърпѣж въ рѣцѣ-тъ си. Другъ единъ чиновникъ, възсѣдѣнъ на конь, трѣба да слѣдва опѣзи които закарватъ обвиненый-тъ да го погубятъ, и да ся спре на най-далечно-то мѣсто отъ дѣто ще може да види чиновникъ-тъ съ кърпѣж-тъ (Сждинъ-тъ стоятъ въ засѣданіе); и ако бы да ся прѣдстави нѣкой който иска да докаже невинность-тъ на осжженный-тъ, тогава чиновникъ-тъ при сждебны-тъ врата развява кърпѣж-тъ въ рѣцѣ-тъ си, и всадникъ-тъ незабавно припнува съ конь-тъ и враща назадъ осжженный-тъ.»

Нѣкои отъ желанія-та биватъ естествены и нужды; другы—естественны, но не необходимо потребны; и трети—неестественны и вредителны. Човѣкъ-тъ сж длѣжнъ да удовлетворяватъ първы-тъ, да ограничаватъ вторы-тъ, и да одушватъ послѣдны-тъ.

Въ Америкѣж има около 12.000 жбоцѣрителы които употрѣбляватъ ежегодно 400 омы злато за пълненіе жбы.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

СЛОВО-ТО НА ИТАЛИАНСКИЙ-ТЪ ЦАРЬ.

На 7-ый Януарій, Италианскій-тъ царь, слѣдъ като положилъ кѣтѣжъ въ Камарѣж-тъ на прѣдставители-тъ че ще бѣде вѣренъ на Конституціѣж-тъ, произнесълъ едно слово прѣдъ членове-тъ на Парламентъ-тъ, въ присѣствие-то на Италианскѣж-тъ и Португалскѣж-тъ царицы, наследникъ-тъ на Германскій-тъ прѣстолъ, особенны-тъ прѣдставители на Европейскы-тъ Дворове, и множество другы слушатели. Ето царско-то слово:

«Думы-тъ, които отправихъ въ първы-тъ тажни минуты кѣмъ народъ-тъ си, днесъ идѣ да ги повторѣж на прѣдставители-тъ му. Прѣдприемамъ съ въодушевленіе длѣжности-тъ си като виждамъ че скръбъ-та на домородіе-то ми намѣри искрененъ отзивъ въ всички-тъ части на отечество-то ми, и че блаженіа-та память на Освободитель-тъ Викторъ Емануила сжедини въ едно всички-тъ Италианскы домочадія. Това велико еднодушие облекчава сърдце-то на любезнѣж-тъ ми съпругѣж, царицѣж Маргаритѣж, която ще възпита любимый-тъ ни сынъ, като го насърчава да слѣдва великы-тъ примѣры на славный-тъ си дѣдѣж. Въ нечаяннѣж-тъ ни тажѣж, голѣма утѣха за насъ е было съчувствіе-то на цѣлѣж Европѣж, и присѣстѣіе-то на знамениты Князове и высокы чуждестранны личности, което придава тържественно значеніе на сторены-тъ въ столицѣж-тъ почести на Първый ни царь. Този залогъ на почитаніе и съчувствіе изново потвърждава свѣтостъ-тъ на Италианскы-тъ правдины и азъ съмъ длѣженъ да изразѣж тука дълбокъ-тъ си признателность. Този залогъ потвърждава убѣжденіе-то че свободна и сжединена Италия е едно поржчителство за миръ и на-прѣдѣкъ. Намъ надлѣжи да съхранимъ за отечество-то това възвышено положеніе, и ный познаваме трудности-тъ на общенародный-тъ животъ. Послѣдны-тъ тридесетъ години на народѣж-тъ ни исторіѣж сж изпълнены съ полѣзны поученія — незаслужены нещастія и жчны сподуки. Тѣзи мысли въодушевява сѣга, като встѣпамъ въ длѣжности-тъ които ми налага посланіе-то ми: Италия, която е могла да проумѣе характеръ-тъ на Викторъ Емануила, ми доказва днесъ истинность-тъ на бащины-тъ ми поученія: че религіозно-то уваженіе на свободны-тъ учрѣжденія е най-вѣренъ стражъ противъ всички опасности. Такава е вѣра-та на царскій-тъ ми домъ и тѣзи вѣра ще мя укрѣпѣва. Парламентъ-тъ ще бѣде вѣренъ на народѣж-тъ волю, и ще мя ръководи въ първы-тъ стѣпки на царуваніе-то ми съ сжщѣж-тъ благонамѣренность коѣжто покойный-тъ царь вѣдѣхувахе и въ най-бурны-тъ врѣмена на царуваніе-то си. Съ искренность и отечестволюбіе азъ ще ся стараѣж да заслужаумы-тъ: *Той обще достоинъ за бащѣж си.*»

ПО МИРЪ-ТЪ.

А. Хералдъ обнародва слѣдующе-то писмо отъ С.-Петербургу до Германскій-тъ вѣстникъ *Сѣверъ*:

Щомъ Руска-та войска встѣпи въ рѣшителнѣж-тъ борбѣж отвѣдъ Балканъ-тъ, щомъ Пловдивъ и Едрене ся открихъ прѣдъ очѣ-тъ ѣж, Западно-Европейскій-тъ печатъ не говори за друго освѣнъ за нужды-тъ да ся склучи по-скоро примиріе и да стане миръ. Убѣдени ли сме на здраво че Турція е толкова изнемошѣла щото да приеме условія-та които ѣж ся налагаатъ отъ цѣлѣж Европѣж и да тури Христіанскы-тъ си подданицы на равнѣж ногѣж съ Мухамеданскы-тъ? Порта-та може ли да стори това безъ да прѣстѣпи сжщественны-тъ узаконенія на Коранъ-тъ? Слѣдъ като прѣтерпи това униженіе, че има ли вече достаточна правственѣж и вещественѣж силѣж да принуди Мухамеданскы-тъ си подданицы да ся обхождатъ по-добрь съ Христіанскы-тъ? Карсъ и Пѣлвенъ доволни ли сж за да свидѣтелствуватъ прѣдъ лице-то на Европѣж и на Исторіѣж-тъ че Турція ся е прѣклонила този пътъ подъ ударъ-тъ на единъ Христіанскѣж войска и държавѣж? Има ли каква-годѣ причина за коѣжто побѣдитель-тъ трѣба да покаже щедрость-тъ си кѣмъ побѣденый-тъ още отъ сега? Ето питанія на които трѣбваше да отговоримъ прѣ-

ди да прогудехмы свѣтъ-тъ съ увѣрителны прѣдѣщанія за миръ.

Ако Турція, вмѣсто да ся договаря за примиріе и тѣй да губи врѣме, яви прѣсто че тя пріема исканія-та въ Андрашіевѣж-тъ Нотѣж, въ Берлинскій-тъ Меморандумъ и въ Протоколы-тъ на Цариградскѣж-тъ Конференціѣж, за бѣдѣще-то ѣж отношеніе кѣмъ Христіанскы-тъ подданицы, и още, ако тя ся подчини подъ върховнѣж-тъ власть на Силы-тъ за изпълненіе на исканія-та имъ, то тя ще има миръ утрѣ; тогава тя нѣма нужда отъ примиріе, и въпросъ-тъ за военно-то обезщетеніе ще може да ся разгледа отдѣлно и безъ прѣтѣсеніе.

И дѣйствително, Руманія и Сербія сж вече освободены отъ господарственѣж-тъ власть на Портѣж-тъ; може да ся вѣрва че България не ще остане Турска областъ. Чернагора ще види да ся изпълнятъ нѣкои отъ справедливы-тъ ѣж желанія. Но съ всички-тъ тѣзи устѣпки, и даже съ едно законно обезвреде на Австріѣж за трудно-то ѣж положеніе прѣзъ теченіе-то на войнѣж-тъж, нѣма да ся рѣши главный-тъ въпросъ, т. е. въпросъ-тъ за всички-тъ Христіанскы и не Христіанскы подданицы на Портѣж-тъ. Нека прочее никой въ Европѣж да не мѣчтае че желаніе-то на Русіѣж е да припечелъ въ тѣзи войнѣж политически прѣимущество, да распространи владѣнія-та си, и да ся възвеличи! Ако едно възвеличеніе стане нужно като възнагражденіе за добровольны и безкоризнены жертвы, това възвеличеніе нѣма нищо общо съ истинскѣж-тъ цѣлѣж на тѣзи ужаснѣж войнѣж. Русія прѣдирѣ тѣзи войнѣж съ сжгласіе-то на всички-тъ Христіаны, съ съизволеніе-то на двѣ сѣсѣдны Имперіѣж, и даже съ опълномошеніе-то на цѣлѣж просвѣтенѣж Европѣж; тя выжѣж е слѣдвала сжщѣж-тъ цѣлѣж, ако Западно-Европейскій-тъ печатъ и да губи това изъ прѣдъ видѣж. Русія иска да ся турятъ Христіанъ-тъ на равнѣж ногѣж съ Мюсюлманы-тъ въ всѣко отношеніе. Ако всичко това ся даде и изпълни, Русія не ще иска нито свободенъ прѣходъ прѣзъ Дарданелскій-тъ проливъ, нито устѣпваніе на земѣж; но тя ще иска едно отщепеніе, и, ако отщепеніе-то не може да ся исплати, — единъ залогъ. Ако Турція изпълни петдесетгодишны-тъ си обѣщанія, тя не ще има сѣсѣдѣж и прѣтелѣж по-вѣрѣж отъ Русіѣж. Но какво е сторѣла, или успѣшила до сега Порта-та за да удовлетвори исканія-та не само на Русіѣж но на цѣлѣж Европѣж? Нищо. Ако ный тука познаваме политикѣж-тъ, мысли-тъ, и религіозны-тъ убѣжденія на Турскы-тъ държавны мѣжѣж — и ный ги познавава малко по-добрь нежели другѣж въ Европѣж — Турція не ще удовлетвори Европейскы-тъ исканія до когато Турско-то Правительство ся не откае. Ето защо въ С.-Петербургу не вѣрватъ че край-тъ на войнѣж-тъ е близо.

Слѣдующе-то извѣщаніе изъ *А. Таймсъ* отъ 16-ый Януарій:

Види ся че прѣдварителны-тъ распоряженія между Русіѣж и Турціѣж сж свършени, и ако това е истина има надежда че наскоро ще видимъ край-тъ на тѣзи ужаснѣж войнѣж. Условія-та не ся извѣстѣжъ още официално, и двѣ-тъ воюющы страны желаятъ да ги укрѣпятъ до кагато е възможно. Между това врѣме нѣкои погрѣшны тълкуванія на опѣзи условія ся прѣсѣжѣж тука въ Англіѣж. Каза ся че една часть отъ Рускѣж-тъ войска щѣла да прѣмине прѣзъ Цариградъ за въ Русіѣж. Това не е истина. Русси-тъ не ще ся оставятъ да причинятъ мѣжѣж въ столицѣж-тъ само за единъ военнѣж расходѣж изъ улицы-тъ ѣж. Не е истина, тоже, че Руссія е поискала да отвори Дарданелскій проливъ само за себе си; въпросъ-тъ за Дарданелскій-тъ проливъ ще остане да ся разгледа отъ Великы-тъ Силы. Условія-та за мира, ако ся поднижѣжъ отъ двѣ-тъ страны, не даватъ причинѣж за страхъ. Англія поне не трѣба да ся противи ако цѣлѣж Европѣж припознае Руманіѣж за съвсѣмъ независимѣж. Руманци-тъ, при всички-тъ си недостатѣжы, показажъ значителнѣж способность за самоуправленіе, и не е възможно, слѣдъ юначество-то имъ въ обсадж-тъ на Пѣлвенъ, да ся прѣзрѣ тѣхна-та мѣжественность. Прѣземаіе-то на Границѣж затвори уста-та на опѣзи които ся присмивахъ на Руманцы-тъ за тѣхнѣж-тъ мѣкостъ. Възможно е и нѣма никакво съмнѣніе че независимость-

та на Руманіѣ не ще са погледне съ доб-
бро око отъ близкѣ-тъ и съсѣдкѣ Ав-
стріѣ, но минѣ ся вече врѣме-то когато
еднѣ цѣлъ народъ можеше да ся осмѣи да
носи знакъ на робство за безосновны при-
чины. Опыт-тъ показва че такава наредба
не може да бѣде дълготрайна. Такъвъ прак-
тиченъ мѣжъ като Контъ Андриаша знае
твърдѣ добръ че не може да ся поддържи
настояще-то противоестественно соедине-
ніе. Ако има нѣкое възраженіе, то ще дой-
де отъ страна на Маджары-тъ, които по-
казахъ въ тѣзи борбѣ че тѣ, които сѣ
борили за своѣ-тъ свободѣ, желаютъ да
увѣковѣчатъ робство-то у други-тъ народы.

Сжцы-тъ причины говорятъ даже по-
сильно въ ползъ на независимость-тъ и въз-
величеніе-то на Сърбіѣ. Нейна-та исторія
е една продължителна борба съ Турскѣ-
тъ власть. Всички-тъ ѣ народни мѣжѣ сѣ
воювали храбро противъ Турчинѣ-тъ; бо-
гата-та ѣ народна поезія въспѣва безъ четъ
подвизы за отхвърленіе-то на омрачно-то тѣмъ
его. Тѣзи чувства трѣбва или да ся удо-
шатъ съ по-голямъ силѣ или най-послѣ
да ся удовлетворятъ. Безъ съмнѣніе Ав-
стрія бы прѣдпочла щото Сърбія пакъ да
остане подъ върховнѣ-тъ власть на Сул-
тана, ако това е съгласно съ Европейскѣ-
тъ миръ; но то не е съгласно. Австрія мо-
же да ся въспротиви на сжществованіе-
то на еднѣ независимѣ Славянскѣ народ-
ности на границѣ-тъ си, само за да си
присѣдини Боснѣ и Херцеговинѣ. Отно-
сительно до Черногорцы-тъ, нѣкое прѣдо-
женіе не ще ся пострѣче по-сърдечно отъ
Европѣ колкото прѣдложеніе-то да ся у-
величи Чернагора и да ся припознае фор-
мально нейна-та независимость. Истина е,
че Чернагора е дѣйствительно независима,
но по-добръ е да ся припознае нейна-та
независимость и въ Цариградѣ. Ный не
знаемъ още каквы сѣ прѣдложенія-та за
поддържаніе-то на порядѣ-тъ и правосъ-
діе-то въ Гръц. области Епирѣ и Тессаліѣ.
Онѣзи области сѣ вече развѣлнуваны, и въ
Атинѣ народѣ-тъ ся яри противъ Правите-
лство-то за дѣто то не объяви съ врѣмевой-
нѣ на Турціѣ за да може сега да притя-
зава двѣ-тъ области, които ся считатъ като
Гръцко неотемлимо наслѣдство. Но твър-
дѣ късно е сега за Гръцы-тъ да възста-
натъ, ако мирѣ-тъ дѣйствительно послѣдѣ
пріеманіе-то на прѣдварительны-тъ условія.
Ако Гръцы-тъ сѣ имали на умъ да ся бі-
ятъ, тѣ трѣбваше да ударятъ най-късно
слѣдъ паданіе-то на Плевнѣ. Гръцы ся
боеше да не бы Епирѣ и Тессалія да ся прѣ-
небрѣжатъ въ окончателно-то распорѣж-
даніе, както ся и позастахъ че Руссія желе-
е да остави въ Турціѣ сѣмена за бѣдѣ и
смертоносно размиріе. Но, ако можемъ да
вѣрѣваме съдѣніѣ-та си отъ Цариградѣ,
Руссія е поискала да ся даде нѣкакъвъ
видъ вѣтрѣшно самоуправленіе не само на
Епирѣ и Тессаліѣ но и на Албаніѣ и Ма-
кедоніѣ. Такова притязаніе значи твърдѣ
малко; но Англія която нѣма никаквы сла-
волюбивы цѣли спрямо Турціѣ, и ко-
то искрено желе-е да излѣе благоволеніе-
то си върху подданицы-тъ на Портѣ-тъ,
ще стори голѣми трудовѣ да прѣкрати онѣ-
зи смущенія които водятъ къмъ междуна-
родны распри и голѣмы войны. Не ще бѣ-
де чудно ако Англія поиска по-голямъ
правдѣ отъ самѣ Руссіѣ въ ползъ на
подданны-тъ области (!).

Още по-голямъ любопытство ще ся въз-
буди отъ прѣдложенія-та въ ползъ на Бѣл-
гаріѣ, онѣзи области която стори най-
вече за да ускори разрушител-
нѣ-тъ войнѣ. Ще бѣде любопытно
да узнаемъ какво ся подразумѣва съ ду-
мѣ-тъ Бѣлгаріѣ. Въ Конференціѣ-тъ ся
поддържаше че Бѣлгарія включавѣ въ себе
си не само всичкѣ-тъ земѣ на сѣверѣ отъ
Балканѣ-тъ, но и на югъ отъ него онѣзи
окражія които сѣнахъ позорище на кла-
ня-та и други окражія които не ся раз-
мирихъ. На това исканіе на Конференціѣ-
тъ Турскы-тъ пълномощныци ся възпроти-
вихъ безмѣрно, и въ онзи забѣлжителенъ
случай Едхемъ паша ся отзова не толкова
благоразумно че Франція, позорище-то на
Св. Вартоломейско-то кланіе, не бываше
да хвърга камѣне върѣзъ Турціѣ. Послани-
ци-тъ на Великы-тъ Силы, обаче, бѣхъ не-
прѣклонни; и Руссія, както казватъ, настоя-
ва щото бѣдѣ-тъ границы на Бѣлгаріѣ да
бѣдѣтъ поне начертаны-тъ отъ Конферен-
ціѣ-тъ. Безъ съмнѣніе и свобода-та на
народѣ-тъ отъ непомѣдственнѣ-тъ власть

на Портѣ-тъ ще бѣде по-голямѣ отъ ко-
лото Конференція-та прѣдлагаше. Онѣзи о-
бласть не ще бѣде подъ власть-тъ на Тур-
скы-тъ бирници, но ще плаща само о-
прѣдѣленъ данѣкъ на Портѣ-тъ. Турскы-
тъ войскы ще ся ограничатъ въ нѣкои крѣ-
пости, както що бѣхъ въ Сърбіѣ до не-
празднуваніе-то на Бѣлградскѣ-тъ крѣ-
пость; и всички-тъ полицейскы длѣжности
ще ся исполняватъ отъ еднѣ туземнѣ силѣ.
Но най-важно-то е кой и какъвъ ще ся
назначи за Управитель на Бѣлгаріѣ. Той
трѣбѣ да бѣде Христіанинъ; но види ся
че Руссія ще дозволи щото той да ся напе-
нува отъ Портѣ-тъ и да ся поддѣржава
отъ Силы-тъ. Тѣ трѣбѣ да бѣдѣтъ вни-
мательны въ изборѣ-тъ си, защото всичко
зависѣ отъ него. Ако бы Управитель-тъ на
Бѣлгаріѣ, както мнозина отъ стары-тъ Го-
сподари на Дунавскы-тъ Княжества, да ся
грыжи повече за обогатеніе-то си нежѣли
за добро-то управленіе, то още веднѣжъ
ще ся роди богатѣ жѣтѣ на такыва сму-
тѣне кѣто едвамъ що не съборихъ Тур-
ціѣ и не тикнѣхъ Европѣ въ по-голямъ
войнѣ. Едно нѣщо е необходимо за това,
да ся избира Управитель-тъ за опрѣдѣлен-
но врѣме, и да може да ся изважда отъ
службѣ-тъ си съ волѣ само на Великы-тъ
Силы.

Такыва прѣдложенія докачатъ само вѣ-
трѣшно-то управленіе на Турціѣ, и ин-
тересѣ-тъ на Англіѣ е благосостояніе-то
на Христіанскы-тъ населенія и Европей-
скѣ-тъ мирѣ. Но по-мѣжѣ въпроси ся
раздаватъ когато дойдемъ до военнѣ-то о-
безщетеніе, свободнѣ-тъ прѣходѣ прѣзъ
Дарданелскѣ-тъ проливѣ, и качество-
то на самоуправительнѣ-тъ системѣ за
подвластны-тъ области. Както знайтъ чи-
татели-тъ ни тѣзи въпроси сѣ твърдѣ тѣмъ
ни и силѣтѣни, и мирѣ-тъ ще зависѣ отъ
разрѣшеніе-то на многостранны-тъ имъ
точкы.

ВОЙНА-ТА.

Порта-та сѣ пріеда извѣстіе че на 19-й
минѣлаго имало една люта битѣ при Ба-
тумѣ. Русскы-тъ нападнахъ съ голѣмѣ силѣ
Турскѣ-то укрѣпленіе на върхѣ-тъ Самѣ,
тѣ обаче ся отбѣлсѣхъ съ голѣмы загубы
между които имало нѣколко чиновицы.

Въ петѣкъ, на 20-ый того, Русскы-тъ
занимали Родосто (Текѣурдагъ).
Казватъ че Русскы-тъ слѣдѣвали военны-
тъ си дѣйствія даже и въ нондѣликъ, ако
и да ся объяви че примиріе-то ся е склю-
чило прѣди онзи день. Казѣ ся че въ он-
зи день (нондѣликъ) тѣ прѣзѣли Силивриѣ,
на Мраморно море, и Деде-Агачъ на Срѣ-
дземно море и послѣднѣ станицѣ на же-
лѣзны-тъ пѣтъ. На Деде-Агачъ тѣ пѣли
4 локомотивы и 140 вагоны. Тѣзи по-
вины, обаче, не е подтвърдена официално.

За Сърбскы-тъ военны дѣйствія знаемъ
само онова кѣто ся извѣсти отъ Европей-
скы-тъ вѣстници. Единъ телеграмъ до Та-
ймѣз отъ Бѣлградъ отъ 12-ый того казѣ
че Хафѣзъ паша, като ся оттеглилъ отъ
Крушумѣ, пристигналъ до Бутовѣжѣ-тъ
планинѣ и ся укрѣпилъ при Хаджи-Мег-
данѣ. Друго Турскѣ отдѣленіе занимало
Ветеринѣкъ и въздигнало тамъ голѣмы табѣ
съ намѣреніе да противостои на Сърбы-тъ
които напѣдѣватъ къмъ Причинѣ въ двѣ
приближающы ся тѣла отъ Гыланѣ и отъ
Яніево. Какѣ ся че голѣма Турска сила
е съсѣрѣдоточила въ Косовѣ за да проти-
востои на това напѣдѣваніе на Сърбы-тъ.
Единъ Сърбскѣ телеграмъ казѣ че 30 Тур-
скы баталіоны сѣ ся укрѣпили около При-
чинѣ. Единъ Бѣлградскѣ телеграмъ до
Таймс отъ 15-ый того казѣ че войска-та
подъ Оресковичъ прѣзѣла Кезанѣжскѣ-
тъ (?) тѣсенъ проходъ слѣдъ тридневнѣ
битѣ. Казватъ че този проходъ е былъ
най-голямѣ-то прѣпятствіе на Сърбско-то
напѣдѣваніе къмъ Призренѣ и къмъ Скопѣ.

Рагузскы телеграмы отъ 13-ый и 15-ый
того до Моринѣз Постѣ казватъ че Чер-
ногорскѣ-тъ Князь прѣзѣлъ крѣпость-тъ
Гермозѣ на Шкодренско-то езеро на 12-ый
того; че на 14-ый той прѣзѣлъ крѣпости-
тъ Островицѣ и Лесанджѣ на сжще-то езе-
ро, и ся приготѣвалъ да нападне важнѣ-тъ
крѣпость Заблякъ.

Споредъ А. Хералдъ, Гръція отправила еднѣ
Нотѣ до Европейскы-тъ Силы съ който
имѣ явила че тя испраща въ Тессаліѣ ед-
но военнѣ тѣло отъ 12,000 за да поддѣржи

порядѣ-тъ. Гръцка-та войска прѣминѣла
вече границѣ-тъ.

Фарѣ дю Босфорѣ обнародѣ слѣдующы-
тъ телеграмы:

С.-Петербургѣ, 12 Январіѣ — Вели-
кѣ-тъ Дукъ Николай телеграфира отъ Ка-
занѣкъ, отъ 10-ый Январѣ:

«Битѣ-тъ конто Генералъ Гурко е о-
дѣржалъ три дни при Пловдивѣ сѣ много
по-важны отъ колкото ся извѣсти. Генералъ
Гурко е разбилъ всичкѣ-тъ Сюлейманъ па-
шовѣ войскы отъ 40,000 души и е взелъ
97топа. Останкы-тъ отъ онѣзи войскы по-
бѣгѣли по планины-тъ. Една часть, подъ
заповѣдѣ-тъ на Фуадъ пашѣ, ся отправи-
ла къмъ Наншинѣ и останѣла-та, съ Сю-
лейманъ пашѣ, къмъ Хаской, дѣто ся прѣ-
слѣдѣ отъ Генералы-тъ Скобелевъ и Кар-
зовѣ.»

Другъ телеграмъ извѣстѣва че на 7-ый
Январіѣ еднѣ отдѣленіе отъ конницѣ-тъ на
Ген. Скобелева нападнало и взело, помежду
Харманѣ и Хаской, еднѣ вѣрѣдѣ отъ
двадесѣтъ хылады кола, които ся спровѣ-
ждали отъ шестъ табѣра съ два топа и отъ
житѣли отъ Пловдивъ поддѣжѣ отъ Сю-
лейманъ пашѣ. Великѣ-тъ Дукъ Николай
жалѣ за дѣто мѣжѣ и жени сѣ избезумѣ-
ли въ общѣ-тъ страхъ и сѣ ся намѣри-
ли отлѣчени отъ чада-та си.

Мѣрѣ сѣ ся зѣли за да намѣрятъ онѣзи
дѣца родители-тъ си.

ПРИМИРІЕ.

Извѣстно е, може бы, на нѣкои отъ чита-
тели-тъ ни че Н. И. В. Султанѣ-тъ бѣ от-
правилъ еднѣ телеграмъ до Н. В. Русскѣ-
тъ Императорѣ за да му яви че той поже-
лѣлъ да ся спрѣ вѣрѣпротѣ-то и да ся
повѣрне мирѣ-тъ.

Ето отговорѣ-тъ на Русскѣ-тъ Импера-
торѣ.

Желѣжъ както Ваше Величество възста-
новеніе-то на мирѣ траенъ и полезенъ за
дѣ-тъ Имперіѣ. Като е тѣй, азъ ще теле-
графирамъ пакъ на брата си Великѣ-тъ
Дукъ Николай да склучи прѣдварительны-
тъ условія за мирѣ.

Мѣстны-тъ вѣстници писѣхъ че прими-
ріе-то е склучено. Читатели-тъ могатъ да
четѣтъ и официално-то обявленіе за това:

«Обвѣзательно-то писмо, кѣто сѣдѣрѣ
еднѣ обявленіе на примиріе-то и прѣдварител-
ны-тъ условія за склучѣніе-то на
мирѣ-тъ, ся подписало отъ Русскы-тъ и
Турскы-тъ пълномощныци въ четѣрѣтъкъ,
на 19-ый Январѣ. 1878. Слѣдовательно Н. В.
Великѣ-тъ Дукъ Николай далъ пуждѣ-тъ
заповѣди на Русскы-тъ военачалници въ
Румѣли и Анадолѣ за да спрѣтъ военны-тъ
движенія. Тѣзи свѣдѣніѣ ся пріеѣхъ въ еднѣ
телеграфическѣ депѣшѣ мин. сѣботѣ
отъ Т. Т. П. П. Царскы-тъ пълномощныци, и
гы извѣсѣваемы съ настояще-то проглашеніе
на столицѣ-то населеніе.»

Важнѣ отъ тѣзи сутринѣ казѣ че Рус-
скы-тъ занимали Чатаѣджѣ, Чекмедѣ и нѣ-
кои други мѣста като еднѣ отъ условія-та
за примиріе-то.

СУЛТАНОВЫЙ ХАТЪ.

Славный ми Везирю

Ахмедѣ Вефѣкъ Пашѣ,

Помыслихъ че е пуждно да освободѣ
Хамѣ пашѣ отъ длѣжности-тъ му като
Великѣ Везирѣ и да уличѣмъ въ сжщо-
то врѣме везирскѣ-тъ службѣ.

Повеѣе споредъ наредѣ-тъ въ Консти-
туціѣ-тъ, Министри-тъ сѣ отговорни всѣ-
кой частно за дѣла-та въ вѣдомство-то си
и всички заедно за общенародны-тъ дѣла,
Азъ отварѣмъ новѣ службѣ на Пърѣвѣ Ми-
нистрѣ, на когото длѣжности-тъ сѣ:

Пърѣво, да ми прѣдѣставѣ обмыслѣ-тъ
рѣшенія на Министерскѣ-тъ Сѣвѣтъ върху
въпрѣсы които не сѣ относѣтъ до особенны-
тъ работы на разны-тъ Министерскы От-
дѣленія, които ще ся управляватъ подъ
частнѣ-тъ отговорность на особенны Ми-
нистры, чѣнто рѣшенія ще ми ся подлагѣтъ
отъ всѣкого частно. Вторѣо, да подлагѣ на
удобрѣніе-то Ми онѣзи проскѣ които сѣ
удобрѣни отъ Камарѣ-тъ съ вышегласѣе и
които сѣ пріети отъ Сенѣтъ-тъ. Третѣо, да
прѣдѣдѣтелѣсуѣ въ засѣданія-та на Ми-
нистерскѣ-тъ Сѣвѣтъ.

Като зѣхъ прѣдѣ видѣ твоѣ-тъ способ-
ности и твоѣ-тъ правѣтъ, Азъ тя наимѣ-
нувахъ Мой Пърѣвѣ Министрѣ и ти повѣ-
рѣвамъ и управленіе-то на Министерствѣ-
то на Вѣтрѣшны-тъ Дѣла.

Министерство-то ще състои отъ слѣд-
ующы-тъ лица: 1. Ахмедѣ Вефѣкъ пашѣ,
Пърѣвѣ Министрѣ и Министрѣ на Вѣтрѣшны-
тъ Дѣла. 2. Халиѣ Ефенди, Шеѣ-юл-Ис-
ляѣ. 3. Рауѣ пашѣ, Министрѣ на Вой-
нѣ-тъ. 4. Серѣверѣ пашѣ, Мин. на Вѣнѣкаш-
ны-тъ Дѣла. 5. Сандѣ пашѣ, на Морепла-
ваніе-то. 6. Куршѣ пашѣ, на Привѣсѣ-
діе-то. 7. Савѣетѣ пашѣ, Прѣдѣдѣтелѣ на
Дѣрѣжавнѣ-тъ Сѣвѣтъ. 8. Намѣкъ пашѣ, у-
правитель на Топханѣ-то. 9. Кани пашѣ,
Мин. на Финанци-тъ. 10. Субѣхи пашѣ, на
Прѣсѣвѣненіе-то и на Богѣслужѣны-тъ за-
веденія. 11. Оханѣсѣ Ефенди Чамѣшѣ, Мин.
на Общѣ-тъ Сграды и на Тѣрѣговѣ-тъ. Сандѣ
пашѣ, бывшѣ-тъ Министрѣ на Вѣ-
трѣшны-тъ Дѣла, Министрѣ на Граждан-
скѣ-тъ Листѣ на Н. В. Султанѣ-тъ.

Турскѣ-то Правителство испраща Черѣ-
зы-тъ бѣжанцы отъ Тракіѣ въ Хунѣден-
дѣгѣрскѣ, Айѣджѣскѣ, и Адѣанскѣ вѣлаѣты.
Повѣчетѣ отъ тѣзи прѣселѣнцы ще ся на-
станѣтъ у Варѣварскѣ Триполи, и ще ся
управляватъ отъ Изѣдѣ Ефенди, членъ на
Дѣрѣжавнѣ-тъ Сѣвѣтъ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Лондонѣ, 18 Январіѣ. — Въ Камарѣ-тъ
на Лордовѣ-тъ, Лордъ Дербѣ объяви че въ-
просѣ-тъ за мирѣ не може да ся рѣши о-
кончателно безъ еднѣ Европѣскѣ Кон-
грѣсѣ. Той вѣрѣва че всичкы-тъ Силы сѣ
съгласни върху това.

Лондонѣ, 18 Январіѣ. — Въ Камарѣ-тъ
на Прѣдѣставители-тъ, този вечерѣ, Сѣрѣ С.
Нортѣкотъ, като отговарѣше на нѣкои пы-
танія, казѣ че той не вѣрѣва да сѣ сжществу-
ва еднѣ таенъ договоръ помежду трима-
та Императоры (Русскѣ, Австрійскѣ, и
Германскѣ) за подѣленіе-то на Турціѣ.

Лондонѣ, 18 Январіѣ. — Въ Камарѣ-тъ
на Прѣдѣставители-тъ, Капитанѣ Веѣфордѣ
Пимъ извѣсти днѣсѣ че той ще прѣдѣложи
да ся разиска слѣдующе-то прѣдложеніе:

«Повеѣе всичкы-тъ тѣрѣжественны увѣ-
ренія на Русскѣ-тъ царѣ ся отстранѣхъ съ
прѣдѣложенны-тъ условія за мирѣ, Камара-та
на Прѣдѣставители-тъ сѣмѣта че е настаѣ-
ла минута-та когато Англіѣ трѣбѣва непрѣ-
менно и незабавно да дѣйствуѣ. Прѣчее
Правителство-то трѣбѣва да направи щото
е пуждно за да ся тури войска-та и флѣ-
та-та на военнѣ ногѣ.»

Париѣзѣ, 19 Январіѣ. — Австрійска-та
Нѣта, която прѣтѣстира противъ всѣко у-
словіе кѣто бы докачило Европѣскы-тъ
интересы, ще ся съобщѣ въ С.-Петербургѣ
на 22-ый того.

Париѣзѣ, 19 Январіѣ. — Руссія припо-
зѣла че условія-та които ся относѣтъ до
Европѣскы въпрѣсы трѣбѣва да ся поддо-
жатъ на одобрѣніе-то на Силы-тъ.

Атина, 19 Январіѣ. — Въ Гръцкѣ-тъ
Камарѣ на Прѣдѣставители-тъ 121 гласѣ
противъ 6 сѣ изѣяли повѣреніе въ Мини-
стерство-то на Г. Кумѣндѣурѣсѣ. Министѣр-
ство-то е опѣдномощено да дѣйствуѣ спо-
редъ интересы-тъ на Гръціѣ.

Лондонѣ, 19 Январіѣ. — Въ Камарѣ-тъ
на Прѣдѣставители-тъ, снощи, ся отложи до
въ четѣрѣтъкъ проектѣ-тъ за 6,000,000 ан-
лиры.

Сѣрѣ С. Нортѣкотъ забѣлѣжи че слѣд-
ствіе-то на тѣзи войнѣ ще бѣде коренно
прѣобразѣваніе въ сжществующы-тъ наредѣ-
бы, но че Турціѣ не трѣбѣва да ся пожѣр-
туѣ на мѣніѣ-та на Европѣ.

Париѣзѣ, 20 Январіѣ. — Руссія пріеѣма е-
днѣ Конгрѣсѣ, който е вѣрѣоятно че ще ся
сѣбере въ Виѣнѣ.

Лондонѣ, 20 Январіѣ. — Въ днѣшнѣ-тъ
си отпечатѣкъ Таймсѣ казѣ че Руссія грѣ-
ши за дѣто ся бавѣ толѣкова съ условія-та.
Прѣотивѣдѣйствующы орадіѣ на торпи-
ды-тъ сѣ ся испратѣли на Британскѣ-тъ
флѣтѣ на Истокъ и 4000 бурѣта барутѣ
сѣ готовы за испрачаніе.

Издаѣ ся отъ Американско-то Еванѣгѣлско
Общѣство.

Редакторѣ Т. Л. Байнгтонѣ.
Въ Американѣ-Ханѣ.

Въ Печатницѣ-тъ на Д. Арамѣана
Аголѣанѣ-Ханѣ № 11.